

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-77/16-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Ustavni sud Republike Hrvatske, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Fra Grge Martića 14, radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 11. svibnja 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/15-01/529, urbroj: 401-01/04-16-06 od 28. travnja 2016.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je u povodu žalbe M. C. iz Z., R. š. 25, poništeno rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: I-21/2015-3 od 24. studenoga 2015. (točka 1. izreke), te se predmet dostavlja prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak (točka 2. izreke).

U tužbi protiv osporenog rješenja tužitelj u bitnom ističe kronologiju događaja, te pobliže obrazlaže što je sve zatraženo u prethodnim zahtjevima za pristup informacijama, uključujući i one zahtjeve u odnosu na koje je ocijenjeno da nisu ispunjeni propisani uvjeti za pristup traženim informacijama.

Nastavno u tužbi se pobliže obrazlaže sadržaj svakog od zahtjeva, te konačno zaključuje da nije bilo zakonske osnove za poništenje rješenja tuženika, osobito ne uz date razloge. Tužitelj smatra da u konkretnom slučaju nije bilo potrebno provesti test razmjernosti i javnog interesa, obzirom na razlog zbog kojeg je odbijen zahtjev. Dodaje da tuženik nema pravo niti ovlast tražiti obrazloženje i preispitivati razloge zbog kojih je tužitelj zahtjev za razgledavanje ustavno-sudskog spisa odbio te u kojem ustavno-sudskom postupku podnositelj nije sudionik. Predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske tužbeni zahtjev usvoji te poništi rješenje tuženika i odbije žalbu podnositelja zahtjeva.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga već navedenih u osporenom rješenju, te iscrpno obrazlaže zbog čega tužbeni zahtjev smatra neosnovanim. Predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske tužbeni zahtjev odbije i potvrdi rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama postavljenog zahtjeva ovaj Sud nalazi da nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja te pri tome prihvaća razloge koje je za svoju odluku tuženik dao u obrazloženju osporenog rješenja.

Iz podataka spisa predmeta koji je tuženik dostavio uz odgovor na tužbu proizlazi da je prvostupanjskim rješenjem od 24. studenoga 2015. odbijen zahtjev za pristup informacijama M. C. kao podnositelja, temeljem članka 23. stavka 5. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.) zbog zlouporabe prava na pristup informacijama. Ovo uz obrazloženje da je zahtjev od 23. studenoga 2015. istovjetan ranije podnesenom zahtjevu po kojem mu je omogućen pristup traženim informacijama.

Naime, u ranijem zahtjevu od 7. listopada 2015. imenovani podnositelj je zatražio od Ustavnog suda Republike Hrvatske da mu se među ostalim omogući uvid u tužbu ili dostavi preslika iste, te je tom zahtjevu djelomično udovoljeno. Nadalje, proizlazi da je u zahtjevu od 23. studenoga 2015. podnositelj među ostalim tražio uvid u tužbu odnosno dostavu preslike tužbe, te da mu se omogući pristup informacijama o sadržaju ustavno-sudskog spisa, što nije tražio u zahtjevu od 7. listopada 2015.

Također iz cjelokupnih podataka spisa predmeta nadalje proizlazi da tražene informacije podnositelju nisu dostupne temeljem drugih propisa, jer je Ustavni sud Republike Hrvatske ocijenio da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 94. Poslovnika Ustavnog suda Republike Hrvatske. To stoga jer podnositelj zahtjeva nije stranka u predmetnom ustavno-sudskom postupku u odnosu na sadržaj kojeg je zatražio informaciju, niti mu je priznat pravni interes za uvid u navedeni spis, pa je ovaj Sud ocijenio kao pravilan zaključak tuženika da je o zahtjevu podnositelja trebalo odlučiti temeljem odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama. Ovo uz obrazloženje da podnositelj ne bi bio u neravnopravnom položaju u odnosu na druge korisnike prava na pristup informacijama, zbog čega je o njegovom zahtjevu od 23. studenoga 2015. u kojem među ostalim traži i pristup informaciji o sadržaju ustavno-sudskog spisa, trebalo odlučiti s osnove tog propisa.

Dakle, takav zaključak je tuženik donio uz prethodno utvrđenje da sadržaj navedenih zahtjeva odnosno sadržaj zahtjeva od 23. studenoga 2015. u odnosu na sadržaj prethodnog zahtjeva od 7. listopada 2015. nije istovjetan. S tim u vezi tuženik nadalje ocjenjuje da se iz navedenih razloga ne radi o zloupotrebi prava na pristup informacijama od strane podnositelja zahtjeva pa pravilno zaključuje da ima zakonske osnove da se poništi prvostupanjsko rješenje uz date razloge za odluku koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti. S tim u vezi je i predmet vraćen na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu u kojem nakon što se otklone uočeni nedostaci i utvrde činjenice bitne za rješenje ove stvari valja donijeti novu odgovarajuću odluku, u skladu s datim uputama tuženika u osporenom rješenju.

Slijedom naprijed navedenog je obzirom da navodi iz tužbenog zahtjeva nisu odlučni za donošenje drugačije odluke, tužbeni zahtjev trebalo odbiti temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), te odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 11. svibnja 2017.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.